

[Elgaard.]

litiske Omraade, Lovgivningsmagten, havde den Opfattelse, at den mundtlige Forhandling var det bedste Grundlag for Afgørelsen af Sagerne. Jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om den mundtlige Forhandling ikke stadig væk afgiver det solideste Grundlag for Domsmyndighedernes Bedømmelse af de Sager, de bliver stillet over for, og jeg stiller i Fortsættelse heraf det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om man ikke, hvis Forslaget om Genoptagelse af Straffesager ved en Appelret gennemføres, vil blive tvunget til at vende tilbage til skriftlig Behandling, til Protokollater vedrørende Retssagerne. Vil det ikke betyde, at man vil blive nødt til i Praksis at vandre den Vej, som man nylig har forladt, og altsaa vende tilbage til skriftlig Behandling af Sagerne i større Udstrækning? Vil det overhovedet være muligt at gennemføre denne Lov, uden at det virker paa den Maade, som jeg her har paapeget?

Endelig skal jeg slutte med den Bemærkning vedrørende Genoptagelse af Straffesager, at det er min Overbevisning, at de to Opgaver, man ønsker løst ved dette Forslag, vilde der være Mulighed for at opnaa en fuldkommen tilfredsstillende Løsning af inden for den nuværende Retsplejeloos Rammer. Jeg hørte, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mente, at den nye Domstol vilde være mere uafhængig af den udøvende Magt end de almindelige Domstole. Jeg har den modsatte Opfattelse, nemlig at de almindelige Domstole baade reelt og formelt har en mere uafhængig Stilling over for den udøvende Magt end denne særlige Domstol, som den højtærede Justitsminister her stiller Forslag om.

Ud fra disse Betragtninger maa jeg paa mit Partis Vegne sige, at det foreliggende Forslag med de nu stillede Ændringer ikke kan faa Venstres Stemmer, men at Venstre er villigt til paa begge Omraader og navnlig med Hensyn til Genoptagelse af Straffesager at deltage i en Overvejelse af Spørgsmaalet for at finde frem til en mere tilfredsstillende Ordning.

Victor Pürschel: De to Regeringspartiers Ordførere har i Dag en særdeles vanskelig Opgave. Dette gælder først og fremmest den radikale Ordfører, der skal løse den Opgave at forene Synspunkter, der er gjort gældende i „Politiken“ og „Tidens Stemme“, med en Ros til Justitsministeren for hans Initiativ i denne Sag. Men det gælder ikke mindre — og det mærkede man — den so-

cialdemokratiske Ordfører. Kun naar man holder sig denne Vanskelighed klart for Øje, kan man forstaa den Maade, hvorpaa han sluttede sit Indlæg; kun naar man husker, at det er en Mand i en meget vanskelig Situation, som skal forsvare noget, der er meget svært at forsvare, som helst skal tale om noget andet, kun naar man erindrer dette, forstaaer man Slutningen.

Jeg hørte med Glæde det ærede Medlem tale saa varmt om, hvor vigtigt Dommernes Uafhængighed var. Det var i et tidligere Afsnit af Talen, men Slutningen af Talen bar Præg af noget ganske andet. Der talte den ærede Ordfører om Dommernes Modtagelse af dette Forslag, og han kom da først ind paa et meget stort Spørgsmaal, som han dog ikke vilde behandle — hvilket var meget fornuftigt, for det lader sig overhovedet ikke behandle inden for den Tid, der staar til Raadighed —. Spørgsmaalet, hvem der skal afgøre, om en Lov er grundlovsstridig eller ikke. Han hævdede naturligtvis — det maatte han jo — det Standpunkt, at det afgør Rigsdagen suverænt.

Saa vil jeg, da vi har Forfatningen til Behandling, blot gøre opmærksom paa, at hvis man hæver dette, kan man spare sig alle Bekymringer med Udformningen af, hvorledes Grundlovsændringer skal vedtages; saa kan Rigsdagen ganske simpelt sætte sig ud over dette paa den Maade, man i Øjeblikket finder praktisk. Derfor er selve dette, at Grundloven indeholder Bestemmelser, som sikrer, at Grundloven meget vanskeligt kan ændres, et Bevis for, at det ikke kan tilkomme Lovgivningsmagten at afgøre dette Spørgsmaal.

Men det ærede Medlem kom i øvrigt ind paa en Betragtning af Dommerne, som han gav et poetisk Udtryk ved at citere et meget morsomt Digt, og ved Hjælp af dette Digt sagde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i Virkeligheden til Dommerne, oversat paa jævnt Dansk: Lad nu være med at skabe jer; vi ved jo godt, at naar I brøler op om dette her, er det kun for at forsvare jeres Særinteresser! — Var der ikke en, der sagde Hør? Det lød saadan. — Det var i Virkeligheden det, den ærede Ordfører sagde: Lad bare være med at skabe jer, vi har gennemskuet jer, det er kun jeres Særinteresser, I kæmper for.

Derved er hele Diskussionen placeret paa et højt og værdigt Niveau af Regeringspartiets Ordfører; det kan man ikke nægte. Det er elegant gjort; det viser Respekt for Opgaven og navnlig Respekt, som Ordføreren sagde, for Dommerstanden, hvis Uafhængighed han saa meget beundrede og